

ABSTRAKT

Předmětem diplomové práce je problematika stanovování příslušnosti soudů v mimosmluvních závazcích vznikajících v prostředí internetu. Autor konstatuje, že i na právní vztahy vznikající na internetu je vhodné používat obecné normy mezinárodního práva soukromého. Mechanická aplikace stávajících pravidel by však vedla k nežádoucím důsledkům. Z tohoto důvodu je nutné stávající pravidla vykládat způsobem, který přihlíží k jedinečným vlastnostem internetu. Vzhledem ke skutečnosti, že obecná pravidla jsou vykládána především soudy, značný prostor je věnován detailnímu rozboru judikatury evropských a amerických soudů týkající se určování zvláštní příslušnosti v mimosmluvních vztazích. Závěry práce však ovlivněny také poznatky odborné literatury a doporučeními odborných skupin zabývajících se mezinárodním právem soukromým.

V první a druhé kapitole jsou popsány specifické vlastnosti internetu, jakož i obecná právní úprava určování příslušnosti soudů. V kapitole 3 je okrajově zmíněna úprava určování příslušnosti ve smluvních závazkových vztazích, zejména s přihlédnutím ke kritériu zaměření. V kapitolách 4 a 5 je popsána judikatura evropských a amerických soudů týkající se zvláštní příslušnosti, a to včetně jejího vývoje. Na základě tohoto rozboru jsou poté v kapitole 6 zhodnoceny aktuálně používané metodologické postupy. V kapitole 6 autor také navrhuje změny, jejichž přijetím by došlo ke zvýšení spravedlivosti a předvídatelnosti rozhodnutí o zvláštní příslušnosti.

Autor hodnotí pozitivně kritérium minimálních kontaktů, využívané americkými soudy, jelikož toto kritérium umožňuje stanovení příslušnosti pouze v případech úzké vazby mezi sporem a státem. Oproti tomu kritizovány jsou testy následku a kritérium centra zájmů, jelikož tyto dle autora nejsou vhodné pro prostředí internetu a vedou k nepředvídatelným výsledkům. Autor zejména podporuje využití kritéria zaměření, jelikož toto kritérium dle jeho názoru významným způsobem napomáhá ke zvýšení předvídatelnosti pravidel určování příslušnosti. Autor dovozuje, že určitá forma kritéria zaměření je nezbytná z hlediska budoucího vývoje, jelikož v opačném případě bude docházet ke stanovování velice široké příslušnosti soudů bez možnosti strany žalované takového stanovení příslušnosti dopředu předvídat.